

Hilda Wilms

Sylvain Schaecken

*10 augustus
1965
2015*

Hilda en Sylvain wonen in een appartement van Residentie Kaberuyv op de hoek van de Polderstraat en de straat Ginderbroek.

Als we aanbellen, stond de deur al open om ons te ontvangen, maar we worden meteen gewezen op de nieuwe sloten.

Enkele weken geleden was er al voor de vierde keer in hun appartementsblok ingebroken.

‘Nergens is men tegenwoordig nog veilig’, zei Sylvain gelaten. ‘Zelfs hier niet. Hoewel men ons appartement gerust heeft gelaten, hebben we toch bijna 500 euro voor de beveiliging betaald.’

Hun appartement is op de eerste verdieping, net op de plaats waar de garage van de Lim was, die toen door Van Buggenhout van de Turnhoutsebaan werd gehuurd en waar Sylvain nog drie jaar heeft gewerkt.

De vroegere garage De Lim en de huidige Residentie Kaberuyv.

Hilda

Zij zag het levenslicht op 30 maart 1944, toen de oorlog nog volop woedde. Omdat ze van Meerhout afkomstig is, deed haar familienaam 'Wilms' meteen een belletje rinkelen.

Je weet wel: NV Wilms, rolluiken en zonnewering!
'Ben je er familie van?' vroegen we. En ze bevestigde.

Het is haar grootvader geweest die met het plaatsen van rolluiken is begonnen.

Haar vader Edward en oom Albert hebben de zaak verder gezet en uitgebreid. Nu is haar neef Jos de zaakwaarnemer van het bedrijf met een 120-tal werknemers.

Grootvader Jozef Wilms staat klaar om te vertrekken met zijn bestelwagen, die volgeladen is met rolluiken voor een klant. Een pracht van een foto!

De ouders van Hilda woonden langs de kasseiweg Molenstraat dicht bij de school van de Zusters van het Heilig Graf te Meerhout. Hilda hoefde alleen maar de straat over te steken om de lagere school te gaan.

Schoolfoto met haar oudere zus Lisette.

Daarna ging ze naar de naaischool in hetzelfde instituut. (De school is intussen opgedoekt en de gebouwen moesten plaats maken voor seniorenflats. De historische kapel uit de zestiende eeuw van het vroegere 'gasthuis' en later van de school is wel een beschermd monument.)

Hilda showt in de school haar eindwerken: een elegant kledingstuk, een deux-pièce en haar mantel.

Na haar studies ging Hilda werken in de confectieateliers Cornelissen-Sas te Turnhout. Het was een hemdenfabriek. Je had er drie naaiateliers volgens het soort hemd (werk-, gewone en herenhemden). Elk meisje had zijn specialiteit en dat van Hilda was onder meer de 'manchetten'. Het bedrijf is onlangs in vereffening gegaan.

Het waren lange dagen. Om kwart voor zes uit de veren en om half zeven nam ze de bus aan de watermolen. 's Avonds was het zes uur als ze thuiskwam. Ja, het waren werkdagen van de klok rond. Veel vrije tijd had ze niet. Toch was ze nog een actief lid van het Rode Kruis van Meerhout.

Toen ze trouwde, volgde ze Sylvain naar Genedijk in Kwaadmechelen (Ham) en omdat er van daaruit geen busvervoer naar Turnhout was, heeft ze haar werk opgezegd en werd ze huisvrouw.

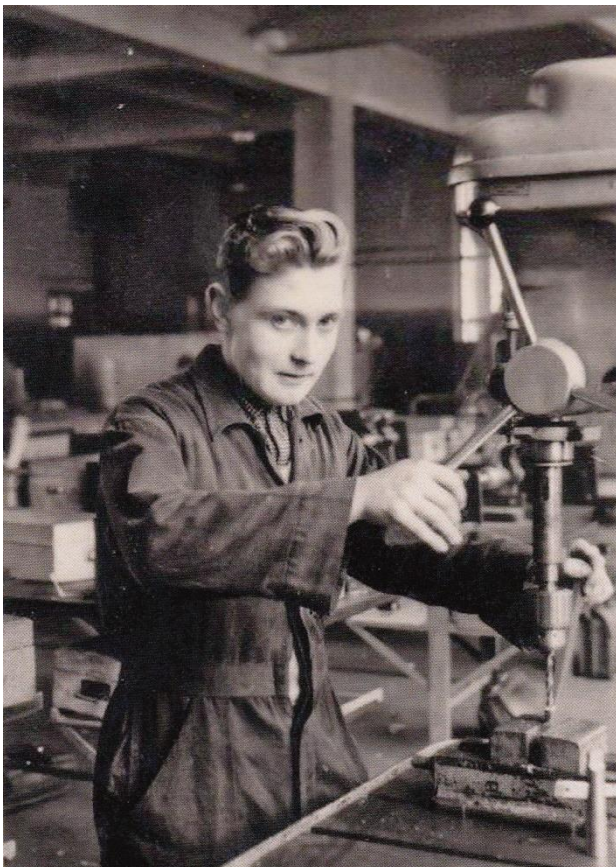
Hilda tussen haar zusters Maria en Lisette bij een van hun samenkomsten.

Sylvain

Op 8 oktober 1942 werd Sylvain in Genebos te Kwaadmecheen geboren. Dicht bij de scheikundige fabriek van Kwaadmechelen, waar zijn vader schrijnwerker was.

Zijn vader zegde er zijn werk op en begon in de houtzagerij Beyens aan de 'Snep', wat verderop aan het kanaal. Ze gingen er ook wonen en de dichtstbijzijnde lagere school was die van Hulst, een gehucht van Tessenderlo.

Zijn ronde, energieke kijkers verraden al dat hij voor de dag zal komen als iemand die zijn man zal staan.

Hij volgt lessen metaalbewerking in de 'vakschool', zoals toen de technische school nog werd genoemd, van het H. Hartinstituut bij de Broeders van Liefde in Tessenderlo.

Sylvain aan de hydraulische boormachine in de technische school.

Sylvain heeft twee zussen: Charline die twee kinderen heeft en Irene. Die is op 38-jarige leeftijd overleden. Haar oudste kind was toen elf en de jongste acht jaar.

De vader van Sylvain werd in het fort van Eben-Emael (waar we dit jaar met de wijkreis naartoe gaan) in mei 1940 krijgsgevangen genomen en naar Palingpostel gedeporteerd. Hij werd in de tuin van een oud-militair tewerkgesteld.

Ook de vader van Hilda werd bij het begin van de Tweede Wereldoorlog door de Duitsers opgepakt en naar het krijgsgevangenkamp bij Bergen aan de Dumme gevoerd.

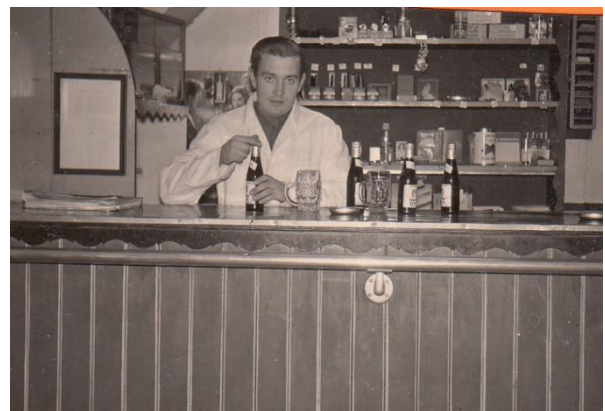
Tussen het behalen van zijn diploma en zijn legerdienst werkte hij met een leercontract in Fiat-garage Beckers-Priem in Klein-Vorst (Laakdal), waar hij zich heeft kunnen specialiseren als automecanicien.

Met zijn oproepingsbrief van 15 maanden legerdienst stapte Sylvain in Leuven uit de trein. Iemand in legeruniform was ter plaatse om de rekruten op te vangen. Er werd een kaki bus aangewezen die op het plein voor het station geparkeerd stond en die reed naar het opleidingscentrum in Heverlee.

Na die opleiding van drie maanden werd hij naar Ossendorf bij Keulen gestuurd, in de 2^e compagnie Ambulance. Voor slechts negen maanden, want zijn legerdienst was intussen tot 12 maanden teruggeschroefd.

Alles wat hij in Heverlee geleerd en gedrild had, mocht hij nu vergeten, want hij werd 'barman' in de kantine van de kazerne.

Een zalige tijd en buiten zijn soldij werd hij er ook nog voor betaald. Hij kon zelfs geld naar huis opsturen.

De uitgelaten groep soldaten in de kantine met barman Sylvain achteraan op de taptoeg.

Na zijn legerdienst begon Sylvain in de garage van Van Buggenhout. Eerst drie jaar in de garage De Lim, die Van Buggenhout gehuurd had en daarna in de garage van Sippe Van Buggenhout aan de Turnhout-senbaan, als mecanicien in de Revisiedienst.

Het betekende vooral het controleren en eventueel herstellen van de motoren van de auto's.

Het was elke dag een rit met de fiets van Genedijk naar Mol. Om dicht bij huis te zijn, begon Sylvain na 15 jaar Van Buggenhout in de fabriek van Kwaadmechelen als mecanicien en revisor van de heftrucks en bulldozers.

In het jaar 2000 ging Sylvain op 58-jarige leeftijd met brugpensioen.

Hilda en Sylvain

Hoe ze mekaar hebben leren kennen? Sylvain woonde als jonge gast in Genedijk en reed elke dag met de fiets door Meerhout naar Mol. Hilda veegde geregeld de stoep voor haar woning in de Molenstraat van Meerhout.

Hun eerste verlegen blik en blozende wangen veranderden nogal vlug in een lieve glimlach. Sylvain stopte wel eens voor haar deur of hij sprong van zijn fiets als Hilda aan de Watermolen van de bus stapte. Het viel allemaal in de juiste plooi.

Ze hebben drie volle jaren gevreeën en trouwden op 10 augustus 1965, nu vijftig jaar geleden.

Op de voorpagina staat een foto uit hun album 'Ons huwelijk'. Het is een klassiek album van een beroepsfotograaf uit die tijd met wit-zwarte foto's

Hilda en Sylvain hebben nog een drietal jaren in Genedijk gewoond en verhuisden toen naar Oostham (nu Ham), waar ze 28 jaar verbleven.

Daar is hun dochter Els geboren.

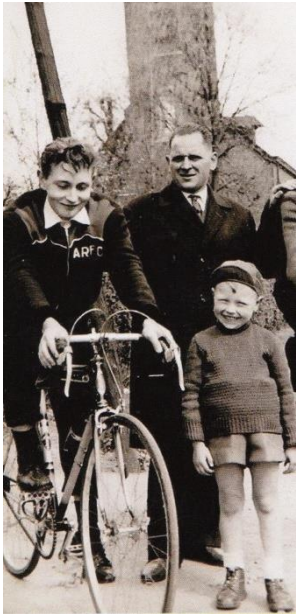

Sinds 12 juli 1997 wonen ze in onze wijk.

'En ...', zeiden ze samen, 'we zouden hier niet meer weg willen.'

Een bezige bij

Wat ons opvalt, is hoe vlot Hilda en Sylvain zich telkens thuis hebben gevoeld waar ze ook woonden.

In Genedijk waar Sylvain zijn jeugd heeft doorgebracht, werd hij bondsleider van Jong-KAJ en richtte met een paar vrienden de voetbalclub FC Rio op, de naam van hun clublokaal. Ze moesten zich in de bakkerij omkleden tot ze zelf een kantine hadden.

Die club viert dit jaar ook haar 50ste verjaardag. We moeten er wel bij vertellen dat Sylvain voetballer was, die bij de 'reserven' van Looi Sport en Verbroedering Meerhout heeft gespeeld.

Hij heeft ook twee jaar bij de 'nieuwelingen' gereden als wielrenner.

Hun 'Hamse' periode van 28 jaar is ook heel sociaal verlopen.

Sylvain werd voorzitter van de KWB-Oostham, waarin hij onder meer de voetbalploeg KWB-Oostham met een paar wijkmeesters opstartte.

Hij was intussen ook lid bij het kerkkoor, die ooit in Oostenrijk met Pasen een mis heeft opgeluisterd.

In de schoot van het Davidsfonds richtte die vereniging de toneelgroep HADATO op (Ham – Davidsfonds -Toneel), waar ook Sylvain lid van was. Zo speelde hij de Witheer van Averbode, die bouwheer was van de monumentale pastorie van Oostham, tijdens de 1000-jarige viering van het dorp.

En de rol van zenuwarts Dr. Armstrong in de 'Tien kleine negertjes' van Agatha Christie.

Toen ze in onze wijk kwamen wonen, sloten ze zich meteen aan bij de wijkwerking van Ginderbroek. Nu is Sylvain de organisator van onze jaarlijkse wijkreis.

Oostenrijk

Hilda en Sylvain hebben hun hart en dromen vooral verpand aan Oostenrijk.

Het begon met hun huwelijksreis in 1965, toen ze hun wittebroodsweken in het Alpenland doorbrachten. Tien jaar lang zijn ze daar met hun tweetjes op vakantie geweest, met het agentschap Pam Vermeulen. Na de geboorte van hun dochter Els is het even stilgevallen, maar daarna hebben ze de draad weer opgenomen.

Op een Sinksenweekend nam Sylvain zijn hele voetbalploeg veteranen mee om er een tornooi te spelen. Dat was het begin van zijn jaarlijkse busreis naar Kirchberg in Oostenrijk, die Sylvain organiseerde, eerst met Reizen De Mus, dan met Ivo Tours en nu al tien jaar met Marcel Cars van Dessel met chauffeur Mario. Eerst in de zomer (al 35 jaar lang), daarna ook in de winter (al 20 jaar) en ook nog met Pinksteren, was Kirchberg hun bestemming. Het is er een mooi wandelgebied en elke reis wordt afgesloten met muzikale en leuke acts. Dan kruipt Sylvain in de huid van Urbanus, Eddy Wally of een andere zanger.

In het landhotel Lechner met Sylvain, de bazin Barbara, Hilda, Elisabeth de zuster van de baas en Barmebaec, de Hongaarse garçon.

Hun dochter
Els en haar
man Werner,
ze trouwden in Oostenrijk en wonen nu in Kasterlee.

Officieel begon het hier, aan de
voet van deze trap. Op 10 augustus
1965 wachtte Sylvain met zijn hu-
welijksboekje op zijn Hilda, die in
haar bruidsjurk naar beneden
kwam.

Het is nu 50 jaar geleden ...

Ze wonen nu in een appartement
zonder trap, maar de glimlach van
beiden straalt nog altijd even veel
geluk uit als vijftig jaar geleden.

*Hilda en Sylvain,
van harte proficiat met je gouden bruiloft.*